

לזכרו של פרופ' יעקב כץ ז"ל

צוות המרכז ללימודי השואה במכללה ירושלים המום מהסתלקותו הפתאומית של נשיא המכללה, פרופ' יעקב כץ ז"ל.

קשה למצוא את המילים המתאימות לתאר את הקשר החם שהיה למרכז ללימודי השואה עם פרופ' כץ ואת המשמעות של הפרידה הפתאומית מעמוד התווך שהיה למכללה בכלל ולמרכז ללימודי השואה בפרט.

מיום היכנסו לתפקיד נשיא המכללה, ראה פרופ' כץ חשיבות רבה בפיתוח וקידומו של המרכז ללימודי השואה. הוא לא החמיץ אף אירוע של המרכז, בין אם זה ערב עיון, כנס מיוחד, אירוע השקת ספר חדש או גמר חידון מורשת השואה. תמיד נכח שם ונשא דברים מאירים שכיבדו את האירוע אותו הוא פתח בדברי הברכה שלו.

אנו שאבנו ממנו עידוד רב ותמיכה ללא סייג בכל מפעלינו ומצאנו אצלו אוזן קשבת ולב תומך וחסם שידע לתת עצות נבונות ומועילות.

בימים בהם נתקלנו בקשיים, תמיד ידענו כי דלתו של פרופ' כץ פתוחה בפנינו והוא ידע לשדר אופטימיות, תקווה ואמונה איתנה שבעז"ה נזכה להצליח ולהתגבר על הקשיים.

לא פעם פנה אלינו עם יוזמות חדשות ורעיונות לפיתוח שתרמו רבות לעבודתנו השוטפת.

פרופ' כץ לא פסק מלשבח ולהתפעל מהמפעל החשוב של הנצחת זיכרון השואה כפי שבא לביטוי במרכז שלנו. לבקשתנו הצטרף לפגישות שהיו לנו עם מוסדות, אישים וארגונים שונים מהארץ ומחו"ל ותמיד תרם את המילה הנכונה בזמן המתאים כדי לממש שיתופי פעולה חשובים. נוכחותו הוסיפה נופך משמעותי, אקדמי ומכובד של אדם רחב אופקים ומשכיל בידע כללי ובמקורות יהודיים וידע לשלב בין המקורות האלו בטוב טעם ובחן רב.

פרופ' כץ היה נקי משמץ של גאווה ועליונות. הוא מיעט לתאר את הישגיו, רק בין המילים ובאמירות אגב יכולנו לשמוע על הישגיו בעבר, על הכנסים הבינלאומיים בהם נטל חלק, על פגישותיו עם אישים חשובים ועל מחקריו המבריקים. הוא העדיף להקשיב מאשר לספר, לעשות מאחורי הקלעים מאשר לעמוד במרכז הבימה.

כמנהלת המרכז, פרופ' כץ חסר לי באופן אישי ומקצועי. התחושה שיש על מי לסמוך ועם מי להתיעץ, מאור הפנים שלו והתמיכה המעודדת כבר חסרים לי. הידיעה שבכל עת ניתן לפנות אליו ולקבל מענה או פשוט לדבר אתו אפילו על דברים שבשגרת החיים, הייתה משמעותית ביותר עבורי וקשה לדמיין את המשך העבודה בלעדיו.

לעיתים קרובות כשהגעתי בבוקר לברכה למכללה, הגיע גם פרופ' כץ ומרכבו הקטן נופף לי לברכת בוקר טוב. זה כשלעצמו היה מספיק כדי לקבל עוצמות וכוחות ליום עבודה רגיל.

בפגישתנו האחרונה עם הנהלת המכללה, שבוע בדיוק לפני כניסתנו לבית החולים לניתוח, יצאנו, הרבנית אסתר פרבשטין ואנוכי בתחושה טובה של פתיחת שנה חדשה עם תקווה לממש את תכניות המרכז ללימודי השואה למרות הקשיים הקשורים בתקופת הקורונה. התייחסותנו של פרופ' כץ בפגישה זו לנושאים שהועלו בה גרמו לנו לתחושה טובה ולתקווה. לא העלינו בדעתנו שזו לנו הפגישה האחרונה עם אדם נפלא ומיוחד זה.

האבדן קשה ואנו אבלים על לכתו מאתנו ומשתתפים באבלה הכבד של המשפחה.

המקום ינחמכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים

אסתר פרבשטין

דורית טפרברג

ראש המרכז ללימודי שואה

מנהלת המרכז ללימודי השואה